

2013. JANUÁR–MÁRCIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 10. ÉVFOLYAM 1–3. SZÁM

„Állíts helyre minket...!”

A nyolcvanadik zsoltárban háromszor fordul elő ugyanazon szavakkal ez a kérés: „Seregeknek Ura, Isten! Állíts helyre minket, világoltasd a te orcádat, hogy megszabaduljunk!” Ez az imádság abból a szomorú felismerésből fakad, hogy kétségbeesett állapotba jutottak, nincsenek a helyükön. Ez a tragédia megeshetik úgy az egyénnel, mint a gyülekezettel. Az Úr Jézus azt üzenté János által az efézusi gyülekezetnek: „Emlékezzél meg azért honnét estél ki, és térj meg, és az előbbi cselekedeteket cselekedd, ha pedig nem, hamar eljövök ellened és a te gyertyatartódat kimozdítom helyből.”

Súlyos következményekkel jár az, ha valaki, vagy valami nincs a helyén. Ha a katona elhagyja őrhelyét, hadbíróság elé kerül. Ha egy kis csavar, vagy alkatrész nincs a helyén egy gépezetben, az vagy üzemképtelenné válik, vagy súlyos balesetet okozhat. Isten mindenkinek kijelölte a helyét, és ahhoz adta a képességeket is, hogy betölthesse azt a hivatást, munkakört. Ez vonatkozik a fizikai és szellemi élet egész területére. A gyülekezeti életben is magának tartja fent azt a jogot, hogy kijelölje minden hívőnek a

Ugrai Kovács Imre
1903–1991

helyét. „Ő rendelt egyeseket pásztorokul, tanítókul, prófétákul...” – mondja az Írás. Minden egyes hívőnek életprogramot adott, felelősség terhe mellett kijelölte a helyét, ahol áldás lehet mások számára, és munkálhatja Isten dicsőségét. Ez nagy hálára kötelez Isten iránt, hogy áldott terveibe bevett bennünket, és állandó önvizsgálatra utal, hogy vajon ott vagyok-e a helyemen, vajon betöltöm-e hivatásomat, elvégzem-e feladatomban? Nem kell magyaráznom azt, hogy minden az igazi helyén a legértékesebb. Ha csak a számok világába nézünk, ott is azt láthatjuk, hogy nem az alaki értéke szerint lehet csak elbírálni a

számértékeket, hanem a helyi érték szerint. Mert egy számsor elején levő egyes sokkal több értéket fejez ki, mint a végső helyen lévő kilences. Vagy másként értékelhető egy jegy-gyűrű az ékszerbolt kirakatában, és másként a jegyesek ujján. Másként értékelnek egy gépalkatrészt, ha az a gyárban van, vagy ha annak hiánya miatt leáll a kombajn, vagy a traktor a munkaföldön. Lehetsz nagyszerűen képzett ember, kiváló képességedet megcsodálhatják, sámsoni erővel rendelkezhetsz, bibliaismereted bámulatot kelthet másokban, de ha képességeidet, Istentől kapott talentumaidat nem ott gyümölcöszteted, használod, ahova az Isten terve rendelt, vagy állított, akkor olyan leszel, mint a múzeumi tárgy, vagy sírba temetett ékszer, vagy befalazott magtár, melyhez soha nem jut el az éhezők keze. Lehet, hogy valaha vigasztalója voltál a bánkódóknak, bátorítója a csüggedőknek, csatornája az élővíznek, Isten kezében hasznos eszköz... de kiestél onnan. Lehet, hogy emberi hálátlanságba ütköztél, lehet, hogy gonosszal fizettek a jóért, lehet, hogy a legnevesebb szándékodat magyarázták gonoszul a rágalmazó ajkak és

*Minden kedves
Olvasónknak*

*áldott feltámadási
ünnepet kívánunk!*

elcsüggedve visszaléptél, elhagytad a helyet, a te helyedet. Nem hiszem, hogy meg tudod nyugtatni magadat, vagy ha megbántott szíved átmenetileg eltompul is, tudom, hogy egyszer megszólal a lelkiismeretemben Isten. Hozzád is szól az Úr: „Mit csinálsz itt, Illés?” Lehet az a válaszod, hogy nem csinálsz semmi rosszat, de hát az Isten nem arra hívott el minket, hogy ne tegyük a rosszat, hanem arra, hogy jót cselekedjünk. Negatív lelki élet a halálba vezet. Egyszer rád szakad mulasztásaid, elhanyagolt feladataid szörnyű terhe. Egyszer feljajdul a szíved, ha rádöbbsz arra, hogy nem vagy a helyeden. Vagy messze mentél már, mint a tékozló fiú? A dínom-dánom, duhaj élet után eljutsz az ordító éhséghez. „Az én atyámnak házában a béresek bővülködnek kenyérben, én pedig éhen halok meg...” A te helyed az atyai ház asztalánál van. A mennyei Atya gazdaságában kell dolgoznod. A helyed betöltetlen. Az Atya szívében ott a helyed. A zsoltáríró imádságából az is kiderül, hogy az ember önmagától nem tud visszaállani a helyére. Elindulhat a büntu-

dat, a bűnbánat útján hazafelé, de tudja, hogy nem méltó a fiúságra, nem méltó arra a helyre, melyet hűtlenül, vagy könnyelműen elhagyott. Csak béres sors várhat rá, s még az is kegyelem lesz. Jób úgy sóhajtozik: „Vajha valaki azt cselekedné velem, hogy olyan lehetnék, mint az előző hónapokban”. De mit tehet ő, a kifosztott, porban fetregő ember, akit még barátai is gúnyolnak és kárhozzatnak, felesége pedig az öngyilkosság útjára buzdítja? Nincs helyreállítás, csak az Isten könyörülő jósága által. A zsoltáríró mikor mindezzel számol, s lelkében ott van a helyreállítás utáni vágy, szinte sürgetően kiált, háromszor egymás után: „Seregeknek Ura, Istene, állíts helyre minket és világosítsd meg orcádat rajtunk...”

A helyreállítás utáni sóvárgáshoz kapcsolja az imádkozó azt, hogy Isten világosítsa meg az orcáját rajta, vagy – úgy is mondhatnám – feléje. A megszomorított Istent bánatos orcával képzei el a zsoltáríró, és vágyik a megbocsátó mosoly, a kiengesztelt tekintet után.

Ketten voltunk a szobában, én és a büntetését a sarokban térdepelve

töltő kisfiam. Én írtam, ő csendben volt egy darabig... Egyszer megszólalt a gyerek: „Édesapám, tessék megbocsátani, nem leszek többet rossz...” Én írtam tovább, mintha nem hallottam volna. Kis idő múlva ismét megszólalt a gyerek az előbbi szavakkal. Én tovább írtam csendben. Egyszer csak keservesen sírni kezdett és ezt mondta: „Édesapám, legalább tessék erre nézni!” Ekkor már az én szememben is könnyek voltak. Megértettem azt, amit a zsoltáríró kér: „Világosítsd meg a te orcádat mirajtunk, akkor megszabadulunk...” Ha még nem engedelmességtől volna eddig Isten hívásának, s nem foglaltad el a felkínált helyet az Ő országában, vagy kiestél az előbbi buzgó, szolgálatkész, önfeláldozó hívó életedből, akkor kiálts, szíved egész erejével kiálts az Úrhoz, hogy visszaállítva, helyreállítva örvendezhess a szabadulásnak. Ő akarja. Az ároni áldásban Isten felajánlja azt, amit a zsoltáríró kér. „Így áldjátok meg az én népemet... Az Úr világosítsa meg az Ő orcáját terajta és könyörüljön rajta...” Úgy legyen! Ámen!

Ugrai Kovács Imre

Jézus és én*

Bevallom őszintén, még sohasem gondolkoztam el ezen. Kiskoromtól kezdve tudtam Jézus létezéséről. Egy olyan faluban nőttem fel, ahol római katolikusok élnek, a falunak csak egy katolikus temploma van. A katolikus valláson kívül csak az evangélikus vallást ismertem, mert a szomszéd faluban evangélikus templom volt. De azt, hogy ők mitől „mások”, nem tudtam.

Az én általános iskolás koromban a hittan már be volt építve az órarendbe, ezért folyamatosan hallottam Jézusról: hogy a földön járt 2000 évvel ezelőtt, Isten Fiaként jött közénk, sokat szenvedett, keresztre feszítették. De őszintén szólva a karácsonyi és a húsvéti ese-

ményeken kívül nem sokat tudtam róla. De én azt hittem, hogy mindent tudok. Hogy amit a pap elmond, annyi az egész. Ha megtartom a tízparancsolatot, márpedig nem ölök, nem lopok, vasárnaponként elmegyek a misére, aminek a szertartását kívülről tudtam már, és meggyónok és áldozok, akkor minden OK, ez a hívó élet. Ez volt általános iskolás koromban. Első-áldoztam, ministráltam, mondhatni „az élbolyban” voltam. Természetes volt, hogy 8.-os koromban bér-málkózzak. De hogy ez valamiképp lelkileg megfogott-e? Hogy adott-e valami pluszt? Nem. Csak szertartás maradt. Mert senki nem mondta, hogy ennél többnek kellene lenni! Jézus élete számomra egy történet volt, ami megtörtént 2000

évvel ezelőtt. Számomra a hit azt jelentette, hogy elhiszem-e, hogy ez megtörtént-e. Milyen messze is álltam a hittól!

Aztán jöttek a diákévek. Elkerültem a szülőfalumból, és vasárnaponként már lusta voltam a templomba járni, jobb volt inkább délig aludni, hiszen szombatoként későn értünk haza a baráti körrel. Nem is vonzott a templom, mert úgy is tudom, mit fog mondani a pap, mindig ugyanazt mondja, messze is van, hideg is van, esik az eső, mindjárt vissza kell menni a kollégiumba, és még be kell pakolni – kifogás volt bőven. A szüleim nem voltak templombajárók, tehát még az általuk történő noszogatás sem volt.

Aztán ahogy nőttem, úgy egyre

inkább azt éreztem – vagy csak újabb kifogások voltak talán? –, hogy én nem is értek egyet azzal, ami a templomban történik. Nem értem, mi értelme, hogy a papok nem nőszülhetnek, minek az a sok arany és sok csillogás, minek jár a templomba az, aki hétköznap meg nagyképű, hazudik, lop és csal, mire jó ez a sok álszenteskedés? És elkönnyveltem magamban, hogy ettől én még hiszek Istenben, és nem szükséges nekem templomba járni, mert én itthon is tudok hozzá imádkozni – ami kimerült egy Miatyánkban –, elmegyek karácsonykor és húsvétkor, az elég, és hogy én még ettől hívő vagyok.

Így teltek el az évek, ebben a tudatban.

Aztán megismertem a férjemet, aki azt mondta, hogy ő baptista. Először meg sem mertem kérdezni tőle, hogy az mi, mert nem akartam butának látszani. De azért csak megkértem, hogy meséljen erről. Elmondta, hogy ő hisz Jézusban, Isten Fiában – ez eddig stimmel, gondoltam magamban, én is. Aztán, hogy szükséges a megtérés és az újjászületés. Na, erről gőzöm sem volt, hogy miről beszél, gondoltam, hogy az egyenértékű az elsőáldozással meg a bérmálkozással – tehát ez is stimmel, ezen én is áteszem. Aztán idézett a Bibliából. Gondoltam, hogy hát persze, hogy ő tudja ezeket, hát Teológiára járt. Nálunk csak az tud ilyeneket! Elmondta, hogy a katolikusok és a baptisták között mi a különbség, mit vallanak másképp. Bevallom, hogy már akkor sok mindennel egyetértettem. Aztán elhívtott istentiszteletre. Nagyon élveztem, és csodálkoztam, hogy itt végig a Bibliáról beszélnek! Itt minden alkalom más! Itt az egyszerűség van, ahogy azt én is gondolnám, hogy nem a pompa és a csillogás számít. De teljesen butának éreztem magam, mert én nem ismerem a Bibliát, nem olvastam, csak egy-két történetet tudok, amiket a hitta-

non tanítottak. Elkezdtem olvasni a Bibliát, de sok mindent nem értettem, főleg az Ószövetségből. És ekkor éreztem azt, hogy Jézussal kezd személyessé válni a kapcsolatom, hogy kezdek naponta foglalkozni vele, hogy érdekel ez a dolog, hogy szeretnék én is olyan lenni, aki másoknak mondja el, hogy mi is történt akkor, amikor Jézus eljött, miért jött stb...

Férjem, szülei és a lelkipásztorom elmondása alapján az életemen látszottak a változások, a megtérés jelei, sokszor mondták, hogy na látod, ez egy bizonyágtétel volt, de én ezeket nem éreztem, nem mertem volna gondolni, hogy ez az volt. Viszont a hangos imádkozásra még nem álltam készen, ez teljesen távol állt tőlem. 3 évig jártam így a férjem gyülekezetébe, de még nem éreztem magam késznek arra, hogy bemerítkezzek. Még sokat vívódtam magamban, hogy hát minek az nekem. Engem már megkereszteltek, elsőáldoztam, bérmálkoztam, minek ennyiszor ennyi ceremónián átesni, szerintem én enélkül is követhetem Jézust, elfogadom a tanításait enélkül is, nem szeretem, ha én vagyok a középpontba, szerintem ez az emberi hagyomány teljesen felesleges, kimaradhat az életemből, nem értettem a lényegét. De azért nem hagyott nyugodni a gondolat, és kérdezgettem a férjemet, hogy ez mire is jó, mit jelent. Ő elmondta, hogy a bűnösség felismerése után a hullámsírban hagyva az őembert, szükséges újjászületni, és elfogadni Jézus kegyelmét és ő lemossa bűneinket.

Aztán egy lehetőség adódott, hogy „Jézus nyomában” címmel résztvegyünk a férjemmel egy izraeli 6 napos körúton. Az egyik program a Jordánban való bemerítkezés volt. Ez nagyon megérintett, már szinte gondolatban átéltem, hogy alámerülve valóban otthagynom a régi életem, és új életet akarok kezdeni Jézussal, akarom, hogy megmosson. Lelkipásztorommal

beszélve erről, kérdeztem tőle, hogy ez itthon elfogadott bemerítkezés-e. Arra kért, hogy ebből a nagyszerű ünnepből ne hagyjuk ki a gyülekezetet, ne hagyjuk ki a szülőket, hozzátartozókat, tegyem ezt meg itthon, velük együtt ünnepelve. Így történt meg a bemerítkezésem 2012. április első napján, 8 hónappal ezelőtt.

Az azóta eltelt időszak továbbra is Isten keresésével telik. Azóta sem érzem azt, hogy én már teljesen megtaláltam a helyem. Érzem, hogy jó helyen kapizsgálok, de rengeteg tisztázni való kérdés kavargat még bennem azóta is. Lehetséges, hogy mások azt mondanák, hogy hát nem értik, mert már ennyi idő alatt helyemen kellene lennem, és akkor valószínűleg nem vagyok „jó” hívő.

De az elmúlt időszakban annyira próbáltam megfelelni annak az elvárásnak, hogy legyek hívő, hogy közben nem mertem bevallani, hogy nekem még mindig vannak kérdéseim, még mindig nem látok tisztán. Feszültség volt bennem, amit nem tudtam megosztani, nem mertem megosztani senkivel. Az utóbbi időben annyi emberrel találkoztam, akik összezavarták a gondolataimat.

Találkoztam már olyannal, aki „merev” hívő, és én próbáltam olyan lenni, de közben egyáltalán nem éreztem jól magam, nem akartam ilyen lenni, és félttem ettől az érzéstől, hiszen azt gondoltam, hogy akkor én soha nem leszek hívő.

Találkoztam olyannal, aki weskócsizmában, cigivel a szájában a motoron ülve hirdette, hogy Jézus milyen vagány csávó volt. Tetszett ennek az embernek a szabadsága, de mégsem tudtam ezzel a nézettel sem azonosulni.

Aztán azóta is egyre csak egyre találkozok a különféle „hívőfajtákkal”, akik a pénz rabjai, akik a hatalom rabjai, akik a népszerűség rabjai, találkoztam azokkal, akik szavakkal olyan jól tudtak erősíteni, de

a cselekedeteikkel nem mindig úgy viselkedtek, mint egy általam elképzelt hívő. Közben pedig találoztam olyan emberekkel, akik teljesen őszinték, nem rosszindulatúak, még talán keresik is Jézust, és azt vettem észre, hogy az ő társaságukban jobban érzem magam, mint a „hívők” között, hogy velük jobban megtalálom a hangnemet, csak éppen ők nem tartoznak semmilyen gyülekezetbe. Talán lehet, hogy ők jobbak, mint azok a hívők, akiket én ismerek? Lehet, hogy tőlük többet tudok tanulni?

Aztán azt mondtam magamnak, hogy álljunk csak meg egy kicsit. Most én megyek szembe a forgalommal, vagy mindenki más? Én nem gondolkozok jól? Mi a baj velem, hogy én nem tudom biztosan megmondani, hogy vajon milyen is egy hívő, mi is az, amit Jézus elvár tőlem? Hol van az én helyem és mi az én dolgom? Hogyan fogok üdvözülni? És önzőség az, ha mindent azért teszek, hogy üdvözüljek?

Jobb lett volna, ha azzal a gyermeki hittel megmaradok tudatlanul? Nem éreztem jól magam a bőrömben, nem voltam boldog, nem voltam örömtől sugárzó, hanem fáradt, ingerlékeny, összezavarodott. Egyre inkább csak azt láttam, hogy mennyi mindent nem tudok! Jézus azt mondta, hogy „az én igám boldogító, és az én terhem könnyű”. Akkor miért nem vagyok boldog és miért érzem ennyire leterheltnek magam? Talán nem jó úton járok?

Ahhoz, hogy elkezdjek ezen gondolkodni, talán nagyon is sokat segített az, hogy ezt a dolgotat meg kell írnom.

Sokáig gondoltam azt, hogy nem szeretnék a pokolra jutni, ezért követem Jézust! De azt mondta valaki, hogy azért, mert félsz attól, hogy a pokolra kerülsz – ettől még nem üdvözülsz. Hát akkor miért kell követni Jézust, ha nem azért, hogy ne a pokolra kerüljek? De ha elolvasom azt, hogy „mert aki meg

akarja menteni az életét, elveszti” – hát ebbe pont beleillik az, hogy én meg akartam menteni az életem a pokoltól, de Jézus azt mondja, hogy így csak elveszítem azt! Tehát ne azt akarjam csinálni, amit valójában az emberi oldalam diktálna nekem, hanem menjek azon az úton, amit Jézus kijelölt számomra, még ha az nehéz is, mert vinnem kell egy keresztet. De ha így feladom a saját életem, amit én szeretnék élni, akkor megnyerem az üdvösségem.

Rájöttem, hogy hagytam magam elsodortatni az árral, beléptem a rohanó világba én is, és csak rohannok, soha nincs időm semmire, emiatt ingerült vagyok, és hogy Isten szól hozzám, hogy velem is foglalkozzak, de én mindig őt hagyom a dolgok végére, mert muszáj kimosni, muszáj főzni, muszáj elmenni boltba, muszáj elmenni ide vagy oda, és értsd meg Istenem, hogy napközben annyit rohangálok, hogy estére kifáradok. De mivel már személyes barátságot kötötünk, ezért akarok velem beszélgetni, akarok velem lenni, de mire odakerülök, már fáradt vagyok, beszélgetünk, de álmosan, imádkozom, de röviden, hogy aludhassak. Hova vezet ez? Ez sem engem, sem őt nem elégíti ki! Ez így nem jó!

Vannak pillanatok, amikor el tudok csendesedni, és elgondolkozok dolgokon. És olyan sok minden jó eszembe jut, sok megoldás, és békességet, nyugalmat érzek, elhatározok dolgokat. Jól érzem magam Jézussal, és ilyenkor csak Ő és én vagyunk! És nem kell szerepet játszani, felvenni álarcot, lehetek az, aki vagyok! De a következő percben már jön egy támadás, már megint valaki hátba támadott, már megint indulatos vagyok, már megint rohanok, már megint nincs időm semmire.

Be kell valljam, hogy néha én is ki szoktam borulni, szoktam haragosan beszélni, vannak olyan emberek, akiket nem szeretek, és nem mindig van kedvem azt tenni,

amit egy hívőnek tenni kell. Most akkor milyen Jézus barátja? Pedáns? Mindig magabiztos, mindent tud, stréber, fitt és állandóan mosolyog? Soha nincsenek problémái?

Nem szeretem a szabályokat, nem szeretem, ha valakik megmondják nekem, hogy kell élnem, hogy jó hívő legyek. Ez csak inkább még dacosabbá tesz. Nem hiszem, hogy ilyen egyszerűen be lehet határolni a hívő életet, hiszen Jézus is gyógyított szombatot, kalászt is tépett a tanítványokkal, mert ő tudta a lényegét, és tudta, hogy nem lehet beszabályozni Isten és az ember kapcsolatát. Mégis nem szeretem, amikor átesnek a ló másik oldalára, ahol pedig nincsen egyetlen szabály sem. Kellenek a szabályok, hiszen Isten is adott szabályokat a Bibliában. Meg kell találni az arany középutat.

Szerintem Jézus kapcsolata minden emberrel más, ugyanakkor sok mindenben hasonló. Más, mert minden ember életútja más, más dolgok történnek velem és más veled. Nekem más a természetem, nekem mások a rossz szokásaim, amit el kell hagynom. Nekem hiába mondaná Jézus, hogy ne igyak, mikor egyáltalán nem bírom az alkoholt. Azért szól mindenkihez másképp, mert mások vagyunk. Ezért kell, hogy mi saját magunk értsük meg Jézus ránk vonatkozó tervét, mert ezt más nem tudhatja, ezt más nem hallhatja. Mégis sok mindenben vagyunk hasonlóak, így egymást segíthetjük.

Úgy gondolom, hogy Jézussal való kapcsolat az állandó keresésről szól, hogy igazából mit is jelent Jézus barátjának lenni. Félni kell tőle, mert megítél, vagy lehetünk lazábbak is, mert végtelenül szeret és megbocsát?

Nekem a kedvenc részem a Mt 14:28-33. Valóban, ha csak Jézusra figyelek, annyira letisztulnak a dolgok, békesség és nyugalom áraszt el, de ha a körülményekre figyelek, ha a körülöttem lévő emberekre és az

általuk okozott problémákra figyelek, kezdem levenni a szemem Jézusról, kezdem elveszíteni azt a békességet és felváltja a harag, az indulat, és kezdek süllyedni. Süllyedni a bűnben. És ha ekkor nem kiabálna rám Jézus, hogy „RÁM FIGYELJ!”, akkor valószínűleg menthetetlenül elsüllyednék. De Ő kihúz. Csak azt nem tudom, hogy meddig lehet ezt a játékot játszani? Mikor fogja már azt mondani, hogy nincs időm állandóan téged megmenteni, úgy látom, hogy állandó visszaeső vagy? Valószínűleg soha, hiszen jósága végtelen. De egyszer meghalok én is. És nem mindegy, melyik állapotomban történik meg majd. Ha a „vízen járás” közben, akkor nincs probléma, de mi lesz, ha az éppen süllyedő állapotomban?

Összegezve Jézussal való kapcsolatomat, úgy gondolom, hogy jelen van az életemben, mindig is jelen volt, hiszen Ő vigyázott rám még akkor is, amikor én ezt nem igényeltem tőle. De még fejlődöm kell ahhoz, hogy tökéletesen megismer-

jem Őt, ha egyáltalán lehetséges ez a földi életben. A fejlődést a Bibliából nyerhetem, amely egy csodálatos könyv. Ahányszor olvasom, mindannyiszor tud újat nyújtani. Nem létezik még egy ilyen könyv!

Ha Jézus etikáját megnézzük, véleményem szerint egyben mindenki egyetértene. Ha az emberek, ha nem is hitbéli dolgok miatt, hanem csak „szimpla” emberként betartanák azokat a parancsolatokat, amelyeket Isten állított fel, még ha szűkebb körben a 10 parancsolatot nézzük is, nem lenne ennyi bűnözés, az igazságszolgáltatás sokkal igazságosabb lenne. Egyértelmű lenne a szabályozás rendszere, hiszen ezek a parancsolatok egyértelműek és tisztán érthetőek mindenki számára. A mai világrendszerben sokszor azt sem tudom, hogy mi az, amit szabad és mi az, amit nem.

De ha Jézus legfőbb parancsolatát nézzük, a szeretetet, ha csak ezt az egyet be tudnánk tartani, azt gondolom, hogy egy boldog világ-

ban élhetnénk, amelyet Isten teremtett nekünk. Mert Isten jót teremtett nekünk, amivé vált, az az emberek műve.

És ezért, egyet biztosan ki merek jelenteni: Soha nem akarom a kezét elengedni! Sajnos, nem tudom garantálni, hogy ez nem fog bekövetkezni, de nem akarom! És meg kell tanulnom, hogy ne másokra hagyatkozzak, hanem találjam meg a saját utam, kutassam a saját véleményem, és ne a másokét fogadjam el, csak azért, mert az kényelmesebb! Szeretném megérteni, hogy valóban szükséges-e ennyi szabály, valóban mindenben ennyire görcsösnek kell lenni? Hol a határ a jó és a rossz, a bűn és a „még belefér” dolog között?

Jelenleg erről a kutatásról szól a kapcsolatom Jézussal!

(SZBM)

*A Baptista Teológiai Akadémián az Etika tárgykörhöz kapcsolódó önelemző dolgozatot a szerző hozzájárulásával közöljük

– a szerk. –

1% • 1% • 1% • 1% • 1% • 1% • 1% • 1% • 1%

A JÓ PÁSZTOR Közhasznú Alapítvány • Adószáma: 18696619-1-13
A Napsugár Gyermekektől Alapítvány • Adószáma: 19175955-1-13

Mindkét alapítvány jogosult arra, hogy fogadja a befizetett adó 1%-át.

Szeretettel kérjük olvasóinkat, ha támogatni szeretnék valamelyik alapítvány misszióját adójuk 1%-ával, akkor a rendelkező nyilatkozaton ezt tegyék meg. Itt jegyezzük meg, hogy a Napsugár Gyermekektől Alapítvány szervezésében épült újjá a szöpkeszti imaház, létesült és bővült a gyermektábor, kialakításra került a parkerdő. A mellékelt csekk fölhasználható mindkét alapítvány támogatására. (A csekk jobb felső sarkán jelezhetjük az adomány célját!) Ezúton is köszönjük – ahogy azt levélben már megtettük – az adományokat. Kívánjuk, hogy az Úr gazdagon pótolja vissza mindazok szeretetét, akik nemes áldozatot hoznak nemes célokért.

Rendelkezőnyilatkozat

Jelen számunkhoz két úgynevezett rendelkező nyilatkozatot mellékelünk. Vagy az egyik vagy a másik felhasználható arra, hogy a Napsugár Gyermekektől Alapítvány vagy a Jó Pásztor Alapítvány munkáját támogassuk adónk 1%-ával. Valamelyik rendelkező nyilatkozatot változtatás nélkül helyezzük el adóbevallásunkba. Minden Kedves Olvasónknak köszönjük a támogatást. E nélkül nem tudnánk megjelentetni az újságot, és nem lennénk képesek folytatni a gyermekmissziót.

– a szerk. –

In memoriam Tóka Gyula 1928–2012

Tóka Gyula nyugalmazott baptista lelkipásztor, a Péceli Gyülekezet tagja, életének 85. évében, a 2012-es esztendő utolsó napján, 20 évi özvegyesség és rövid betegség után az örökkévalóságba költözött. Temetésére a Péceli Baptista Temetőben került sor január 5-én; a széles rokonság mellett népes gyászoló gyülekezet, számos lelkipásztor vett végső búcsút tőle. Az összevont énekkart *Oláh Gábor* karnagy vezette, a kis hordozható orgonán – elhunyt testvérünk kérésének megfelelően – fia, *Tóka Szabolcs*, és unokája, *Tóka Ágoston* kísérte a menny honába lelkünket és tekintetünket is felemelő énekeket.

A szeles, de napsütéses időben a visszaemlékezésben éppúgy, mint az alkalmi igehirdetésben, mint a Nap a felhőkön át, átragyogott testvérünk küzdelmes és gazdag életútja, hűséges helytállása a lelkipásztori szolgálatban. A gyászistentiszteletet *Mészáros Kornél*, közösségünk főtitkára vezette le, imádkozott *Papp János* egyházelnök testvér.

A 84. Zsoltárt mondta el *Győri Gábor*, az Ózdi Körzet lelkipásztora, igehirdetéssel *Nemeshegyi Zoltán*, az Albertirsai Gyülekezet ügyintéző lelkipásztora szolgált, a sírnál *dr. Mészáros Kálmán* és *Papp János* péceli lelkipásztorok búcsúztatták. (Az életút ismertetése és a sírkerti istentisztelet megtekinthető a Péceli Gyülekezet honlapján.)

A fenti híradás mellett most néhány személyes emléket hadd idézzek fel Édesapámról, az életrajza a Békehírnökben is olvasható.

Kisgyermekként is tudtam, hiszen hitben nőttünk fel testvéreimmal együtt, hogy lelkipásztor-gyermeknek lenni nem egyszerű dolog – ezzel az érzéssel bizonyára legtöbb „sorstársam-

Tóka Gyula
1928–2012

nak” is meg kellett küzdeni –, és ez később, iskolás koromban még csak fokozódott.

Hiszen mint ahogy egy közösség vezetőjének példás életvitelének kell lennie, ugyanez a gyermek(ek)re is vonatkozik, hiszen ha ő nem jól viselkedik, akkor „mit várjanak el a többitől”? Az 50-es, 60-as, 70-es évek iskolarendszere Kelet-Európában ritkán volt a lelkészgyermek számára az a direkt kényeztetett milió, az adatlapon gyakran „priuszként” szerepelt az apa foglalkozása, egy szülői értekezletre elmenni olykor ideológiai kihívás lehetett akkoriban...

Ráadásul 4-en jártunk ugyanabba az iskolába, fizikailag is képtelenség volt édesanyámnak jelen lenni mindenhol... De aztán enyhült a nyomás, a szorgalmas tanulásra, tanulmányi versenyeken való részvételre és a helyi zeneiskolában való aktív tevékenységre felfigyeltek tanáraink is, és immár nem „ideológiailag” közelítették meg jelenlétünket az iskolában... Mindezek mögött a szülői bölcsesség, higgadtság volt, mint amikor Pálnak és Sílásnak a beszűkült mozgástérben csak az

éneklés és imádság maradt..., de a börtönajtó kinyílásakor is partnerek tudtak lenni a börtönörhöz, szeretettel óvták, nehogy kárt tegyen magában – őket is ez a figyelmes gondoskodás vezette...

Jó érzés és különös visszaemlékezni, hogy mennyire gyakorlatias volt Édesapám. Volt úgy, hogy pl. egy hétközi vezetőségi megbeszélésen míg az egyébként ügyeskező férfitestvérek azt tárgyalták (többek között), hogy az imaházajtót, illetve elromlott zárát hogyan kellene és kivel megjavíttatni legolcsóbban, addigra ő már meg is javította... Ezer-mesterségét is „Az Úr házához való féltő szeretet” szolgálatába állította, szükség is volt rá rendszeresen... Néhány fogást jómagam is tanulhattam tőle, a faanyagok fűrészelését, egymáshoz illesztését, szögelni, csavarozni, biciklit szerelni...

Fontosnak tartotta a logikus gondolkodást, rendszeresen sakkoztunk együtt. De gyakran mondogatta lelkigondozói munkája során, hogy „...az Úr logikáján az emberi sokszor csődöt mond...” Ugyanígy a családi áhítatot, ott-hon is, és a gyülekezeti tagok között is. Ha történetesen valamelyikünk elkísérte családlátogatásra, úgy sosem jött el, hogy ne közös bibliaolvasással, imádsággal és énekléssel ért volna véget az együttlét. Több éneket is tanított nekünk, szerettük ezeket együtt énekelni... – „Csodálom gyakran, amit tett értem a mennyei Király”, „Bűnömet elvette Jézus”, „Azért jött Jézus, hogy megkeressen” ... és sorolhatnám... És szívesen emlékszem a kitűnő harmóniumjátékára is, az énekeskönyvből több éneket is hallottam már kisiskolás koromban, jó tempóval, tisztán, ritmikusan...

Diákéveimben egy augusztus végén a Balatonnál töltöttem, a

Balatonföldvári konferencia idején. Gondoltam, meglátogatom az egyik este. Még világos volt, a napi értekezések és előadások között jó volt kis labdajátékkal, ügyességi foglalkozással lazítani a fiatalabb és a már tapasztaltabb lelkipásztoroknak is. Mikor megérkeztem, nem hittem a szememnek: a röplabdapályán, aki a legjobb szervátka adta, Édesapám volt...

Nyugdíjas éveit is aktív munkával és szolgálattal teltek... Bő öt éven át az ő munkájával és kitartásával építettük Székesfehérvári otthonunkat. Majd ahogy már egyre korábban sötétedett, sietett vissza Gyöngyvérékhez, hogy ott a vacsora elkészítésben és a három iskolás unokája leckéjének kikérdezésében segítsen...

Fáradhatatlan volt, nem volt olyan helyzet, hogy ne tudott volna valakit meglátogatni, vagy kórházba vinni, hogy ne tudta volna félretenni a munkáját, ha fontosabbnak látta a szolgálatot. Az a lelkipásztor-nemzedék a sok nélkülözés és hányattatás között a szolgatársi közösséget nagyon tudta becsülni...

De mindig szeretettel buzdította a fiatalabbakat is, sokat imádkozott értük.

És mégis..., az ő szervezete is elfáradt, beteg lett, elgyengült, nem tudott lábra állni az utolsó hetekben már... Öcsémék otthonában érte a hazahívó szó...

Emléke legyen áldott, szeretete és hittestvérei által is... S köszönjük mindazoknak, akik szeretetüket személyesen vagy bárhogy is kifejezték!

Az Úr adjon valamennyiünk számára hasonlóan tartalmas, szolgáló életet, és örömteli viszontlátást!

Testvéri köszöntéssel mindazok részére, akik ismerték és szerették:

*Tóka Szabolcs
(a család nevében is)*

A hazahívó szó

(Pál apostol: "Tudom, kinek hittem...")

Tóka Szabolcs, 2013.

Moderato

G C/G C Maj G/H A m 7 G/H C Maj D 4 D

Va - jon

G C/G G E m

ho - gyan vá - rod azt a pil - la - na - tot, mi - kor Jé - zus e - lőtt meg kell

A 7 D 4 D D 7 G C/G

áll - nod? Va - jon ho - gyan ké - szülsz er - re a

G H m E m C D 4 D 7 G 4

nap - ra, mi - kor vá - la - szol - nod kell a ha - za - hí - vó szó - ra!

G G 7 C G C/E C G

Refr. Hogy - ha tu - dod, ki - nek hit - tél a föl - di é - let - ben, ak - kor

C G C/E C G H E m

né - ked majd ezt mond - ja az é - gi ke - gye - lem: Jöjj hát

C m/Es G/D 1. C G/H A 4 A 7 D 4 D G 7

ha - za meg - fá - radt, hú gyer - me - kem! Hogy - ha

2. C G/H A m D 7 C G

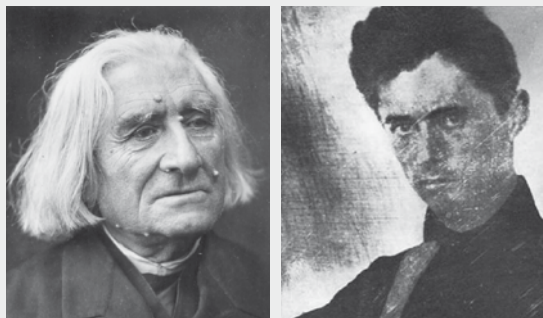
meg - fá - radt, hú gyer - me - kem!

Hálás szeretettel édesapám, Tóka Gyula emlékére. SDG

Tavaszcímű, március 15-ét idéző
EGYHÁZZENEI HANGVERSENY

*Petőfi és Liszt „találkozása”,
 zene és költészet 1848 jegyében*

MEGHÍVÓ

Sok szeretettel várjuk a Kiskunlacházi Baptista Gyülekezet hangversenyére, mely 2013. március 10-én 16 órakor kerül megrendezésre a gyülekezet imaházában (Kiskunlacháza, Kossuth Lajos utca 84). A műsorban Johann Sebastian Bach, Liszt Ferenc, Héthalmi Páth Károly, H. G. Spafford, George Bennard és Mike József művei hangzanak el Szappanos Tibor énekművész (Magyar Állami Operaház), Tóth Sámuel Csaba zongoraművész és ifj. Bazsinka József tubaművész (In Medias Brass) előadásában. Verset mond: Taligás Tímea.

MŰSOR:

- Héthalmi-Páth Károly: Minden szerinted legyen,
Uram
Tóth Sámuel Csaba – zongora
 - Horatio G. Spafford: Ha Isten békéje
Szappanos Tibor – ének, Tóth Sámuel Csaba – zongora
 - J. S. Bach: Badinerie
ifj. Bazsinka József – tuba, Tóth Sámuel Csaba – zongora
 - Petőfi Sándor: A Magyarok Istene
Taligás Tímea
 - Liszt Ferenc: A Magyarok Istene
Tóth Sámuel Csaba – zongora
 - George Bennard – Mike József: A régi kereszt
Szappanos Tibor – ének, Tóth Sámuel Csaba – zongora
 - Liszt Ferenc: Szózat és Magyar Himnusz
Tóth Sámuel Csaba – zongora
 - Gerzsenyi Sándor – Mike József: A Templom
Szappanos Tibor – ének, Tóth Sámuel Csaba – zongora
- A koncertre a belépés díjtalan.**

„Imé, az ember”

Az Úr Jézusról szóló tan (krisztológia) lezárásaként a teológián az egyik évfolyam hallgatói azt a feladatot kapták, hogy a fenti címmel írjanak egy dolgozatot. Nem azt kértem, hogy Bibliát magyarázzanak, nem is azt, hogy teológiai okfejtésbe bonyolódjanak, hanem azt, hogy írják meg, az Úr Jézus, mint emberré lett Isten fia, az ő életüket hogyan változtatta meg. Egy ilyen írásból közlök itt részleteket. A bizonyoságtévő Joó Attila, aki lejegyezte: Lázár Noémi.

– am –

Interjú Joó Attilával

Joó Attila megtérése után aktív tagja lett a gyülekezetnek. Énekelt az énekkarban, előljáró volt. Imaórákat tartott, ha kellett, ígét hirdetett. Sok-sok verset írt, melyek közül többet fel is olvasott. Sokszor tett bizonyoságot, és mindig csodáltuk, hogyan tudott ilyen eredményesen szakítani kemény régi életével. Ma már nem Rákoscsabára jár. Családjával együtt Balatonföldvára költözött, ahol felesége idős édesanyját is ápolva élük hívő életüket. És most következzenek a kezdetben nagyon is kopogó mondatok!

Somogy megyei tanya. Nem volt fényes gyerekkor. Idült alkoholista apa, megtért anya, apa a pénzt elitta, éjszaka dühöngött, szaladtunk ki a házból...

Gyermekkoromban a szőkepusztai imaházba jártam vasárnapi iskolába. Anya nem bírta, Sülysápra kerültünk. Rendszeresen imádkoztam, majdnem megtértem. Apa utánunk jött, javult a házasságuk – egy darabig. Ipari suliban eltávolodtam Istentől, párttag is voltam, párttitkár.

1989-ben a párt széthullott, megszűnt az MSZMP, nem újítottam meg az MSZP-s tagságot, üres lett az életem, nagyon nagy materialista voltam, istentagadó. Fiam 17 éves volt, hazahozott egy könyvet, „Apu, ez téged is érdekelni fog!”. Keleti filozófiával foglalkozott, nagyon érdekelt. Együtt csináltuk a fiammal. Később jött, hogy induljunk egy agykontroll tanfolyamon. Érdekelt, a könyvet olvastam, szimpatikus volt, meditálást is próbáltam. Elvégeztük a tanfolyamot. Minden ment. Telepatikus képesség, 3. szemes látás – színes képeket láttam csukott szemmel, emberi szervekbe beleláttam.

Rudolf Steiner – antropozófiája, meditálás, koncentrációs gyakorlatok. Át lehet lépni a szellemi világba. Ebből a szemszögből írta át a János evangéliumát. János evangéliuma „szellemi” szemszögből... Bibliái alapokra építi, csak kicsit visz bele az okkultizmusból, és aki nem ismeri a Bibliát, azt félrevezetik

Az ego-t magasra emeli, és ahogy az emelkedik, az Isten süllyed – kinyílik a világ előtte, csak a saját hitet-

lenség szab korlátokat. Minden nagyon működött, ezért szálltam el magamtól. Ekkor már Isten sehol sincs, mert én mindent elérhetek.

Erős vágy, erős hit és elvárás, és akkor minden lehetőség megvan előttem. Teljesen kizárja Krisztust, hiszen mindent elérhetek nélküle.

Emberi szervekbe láttam, diagnosztizáltam, hol van rendellenesség... Valaki kérte, hogy „nézzek bele” valakibe. Neve, kora, hol lakik... személyleírást én adtam, aztán a fizikai állapotáról pontos leírást is tudtam adni.

Fiam előrébb járt, mesteremnek tekintettem. Később feleségem is elvégezte a tanfolyamot, nem nagyon ment neki, mert nem nagyon érdekelte. Lányom 15 évesen bemelegedett, Tahí tábortalált egy rendes fiút... Én „kigyógyítottam” a hitből. Discoba kezdett járni, összeveszett a sráccal, táborba se ment tovább. A lányom hívó volt, „jóvoltomból” kapcsolatba került az okkultizmussal, és „kigyógyult” a hitéből.

Agykontroll klubba jártam, rendszeresen találkoztunk reikisekkel. Talán azok még jobban el vannak szállva a képességeikkel, jóval fölöttébb érezték magukat hozzánk képest. Meditáltunk, élményeket meséltünk. Univerzium energiával gyógyító tanfolyam, bioenergetika, radiesztezia – ingások, varázspálcák, vérnyomást is lehet vele mérni.

Sok embernek beszéltem a képességeimről, és mások is több tanfolyamot elvégeztek. Az agykontroll prófétája voltam, dicsekedtem mindenkinek... Megtérésem után vissza szerettem volna téríteni őket... nagy válságot okozott...

Egyszer a testvérem utazási irodába ment. Én éppen kocsiban meditáltam. Megnéztem, merre jár. Láttam az irodát, a berendezést, a pultot, a nőt, akivel tárgyalt, és mikor visszajött a bátyám, elmondtam, mit láttam, és minden olyan volt, amilyennek láttam... ezután ő is elvégezte az agykontrollt. Energiával is gyógyítottam, nagy volt az ego-m, nem volt számomra lehetetlen.

Minden nagyon ment. Úgy gondoltam, hogy a legjobb úton vagyok, Istenhez a legrövidebb úton megyünk, a legmeredekebben, jobban haladunk mit a bajlódó keresztyének. Mi sokkal hamarabb odaérünk.

Jó Attila

Aztán... tönkrement a házasságom, munkanélküli lettem, komoly egészségi problémák a szívemmel. Magamat nem tudtam gyógyítani. Meghasonlás. A fiam öngyilkos lett – 24 évesen vonat elé vetette magát. Ha a fiam öngyilkos lett, nem lehet jó ez az út. Gyógyítok, és a szívemmel baj van?! Szívritmuszavarom volt, nem tudtam mit kezdeni magammal.

Így omlottam össze, és rádöbbenem, hogy nem jó úton járok. Ez a Sátán műve! Abbahagytam a meditációs gyakorlatokat, gyülekezetbe mentem Rákoscabára, 1998 vége felé. Akkortól számítom a megtérésemet. A budai kórházban dolgoztam, és kaptam a gedeonitáktól egy

kis fehér Bibliát. Karácsonykor kiálltam, bizonyosságot tettem, és pünkösdkor bemelegedtem.

Kaptam egy könyvet is: Természetgyógyászat az ige mérlegén (Dr. Erdélyi Judit). Megtérésemhez ez is hozzávetett. Sokáig nem vettem kézbe, megtérésem előtt egy héttel vettem elő, nem véletlenül. Mindenre rávilágított, hogy miben voltam én.

Beetetés, sikerek, utána összeomlás. Öngyilkos akartam lenni, de Isten felemelt. A mélységből kiáltottam Hozzá. Veszélyes, mert az ember nem veszi észre, hogy rosszban van...

Próbáltam visszatéríteni azokat az embereket, akiket én vezettem félre, de már nem sikerült. Egy hölgy ismerősömet még imaházba is elhívtam, okkult tartalmú könyveit megsemmisítettük, de őt sem tudtam megnyerni...

Az okkultizmussal szakítottam, soha nem próbáltam meg újból. Én is csodálkoztam, de teljesen elmúlt. Akit Isten megszabadít, az 100%-osan megtisztul.

Az okkultizmust a legnagyobb mértékben el kell kerülni. „Mindeneket megvizsgáljatok, és ami jó, azt megtartsátok, ami gonosznak látszik, attól őrizkedjétek!” (1Thess 5,21-22). Az ember számára óriási veszélyt jelent. Isten ezért tiltja, halálbüntetés terhe mellett.

Szókepusztától messze vitt az út fizikai és szellemi értelemben egyaránt. Az elődök, egyszerű, ősi „pusztai” hitéhez érdemes visszatérni!

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Olvasóink írják

Kedves Testvérek!

Köszönöm, hogy az elmúlt évben is eljuthatott hozzám a Jó Pásztor. Sok örömet jelentettek számomra igei buzdításaik, történelmi beszámolóik, híreik, visszaemlékezéseik, alkalmakra való meghívóik. Igazi élményt nyújtottak fejtörő rejtvényeik, melyek felértek Bibliaforgató tanulmányozással. Az új év küszöbén eredményes, boldog békés új esztendőt kívánok Isten gazdag áldásával.

(Zóka Benjámín – Pécs-Hird)

Köszönjük a Jó Pásztor lapot, mindig értékeket találunk benne. Örömmel olvastunk két régi lelkipásztorról, akiket ismertünk és szerettünk.

Kovács Imre bácsi igehirdetései felejthetetlenek. Páth Géza testvérral 1958-1976-ig Nap utcai gyülekezetbe tartoztunk, kezdetben még énekeltünk vezetése alatt az énekkarban, hangulatos énekórákra emlékezünk. Amikor már nem szolgálhatott sem a szószéken, sem karvezetőként, akkor is szolgáló életet élt. Igyekezett mindenkivel kezdet fogni, és érdeklődni, beszélgetni a testvérekkel. Így tartotta a testvér-kapcsolatot velünk azután is, amikor Újpestre költöztünk és az újpesti gyülekezet tagjai lettünk. Ünnepekre visszajártunk a Nap utcai gyülekezetbe, és Páth tv. vagy Nellike mindig köszöntött bennünket. Érdekes találkozásunk volt vele tolmács korában is. A BHG Híradástechnikai Gyárban dolgoztunk akkor, Ernő laboratóriumába is vezetett vendégeket, akiket tolmácsolt, és az én munkahelyemre, a Klíma-laboratóriumba is, éppen az én szobámba is bevezették őket, tolmácsolt, majd odajött

az asztalomhoz, megnézte a kisfi-am fényképét, megdicsérte, és elmondta a vendégeknek, hogy „barátomnak a kisfia van a fényképen”. Ilyen közvetlen, kedves volt mindig.

Nemrég egy újpesti ünnepélyen találkoztunk és emlegettük a mennyei kórus énekét. Géza testvér azóta már ott énekel a Bányás énekét, és nem tudjuk, de készülünk, amikor jön a hazahívó szó, akkor előrement szereteteinkkel énekelhetünk mi is abban a hatalmas karban. Testvéri szeretettel:

Gulyás Annuska, és Ernő, Újpest

Beneiné Szabó Márta olvasónk kérésére közöljük, hogy Szabó Lajosné (Kocsis Ibolya) (1944–2012) Hajdúnánáson 9 gyermekes családba nőtt fel. Már a szülői házban megtanulta Jézus nevét. Fiaalon bemerítkezett. Az élet nagyon sok nehézséget tartogatott számára. Három gyermekét és hat unokáját nagyon szerette. 2012. 02. 04-én érte a hazahívó szó. Gyászolja családjá, a gyülekezet és a sok ismerőse.

Sok szeretettel üdvözlöm a Jó Pásztor minden dolgozóját. Mindent köszönök, a lapokat! Habár nincs lehetőségem viszonzni, azért küldöm jókívánásaimat szeretettel:

Gothárdné – egy hálás öreg testvérnő
Budakesziről

Gazdagon megáldott, évet kívánok, és Isten szőlőjében eltöltött munkát erőben, egészségben, melyet a mi Urunk Istenünk ad mindannyiunknak. Ezt kívánom minden testvéremnek, akik fáradnak értünk, hogy minél több lelki eledelhez jussunk.

(Kustán Jánosné, Dunaújváros)

A 84. zsoltár verseivel köszöntve az alapítvány munkatársait, nagyon hálásak vagyunk mennyei Atyánknak azon gyermekek megmentéséért, táboroztatásáért, akiknek ez lehetővé vált a Jó Pásztor Alapítvány segítségével által. Bátorítani szeretnénk benneteket, hogy megújult lendülettel végezzétek szolgálatotokat, annak tudatában, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.

(Rausz János és Rózsika, Léva)

Ábrándozás

*Szerettem volna őt látni,
amint szamarháton
bevonult a fővárosba,
lombon és virágon.*

*Ha én is ott lettem volna,
örömmel kiáltom:
Éljen Jézus, a Messiás!
Az én hű Megváltóm!*

*Vittem volna mindenféle
virágot elébe,
nem az útra, hanem oda,
bele az ölébe.*

*S ha valamely farizeus
kigúnyolta volna,
én dühösen elzavartam
volna a pokolba.*

*Tudom, hogy egy hívő gyermek
ilyeneket nem mond,
de hát nem is mondtam, mert ez
csak ábrándozás volt.*

Gerzsenyi Sándor

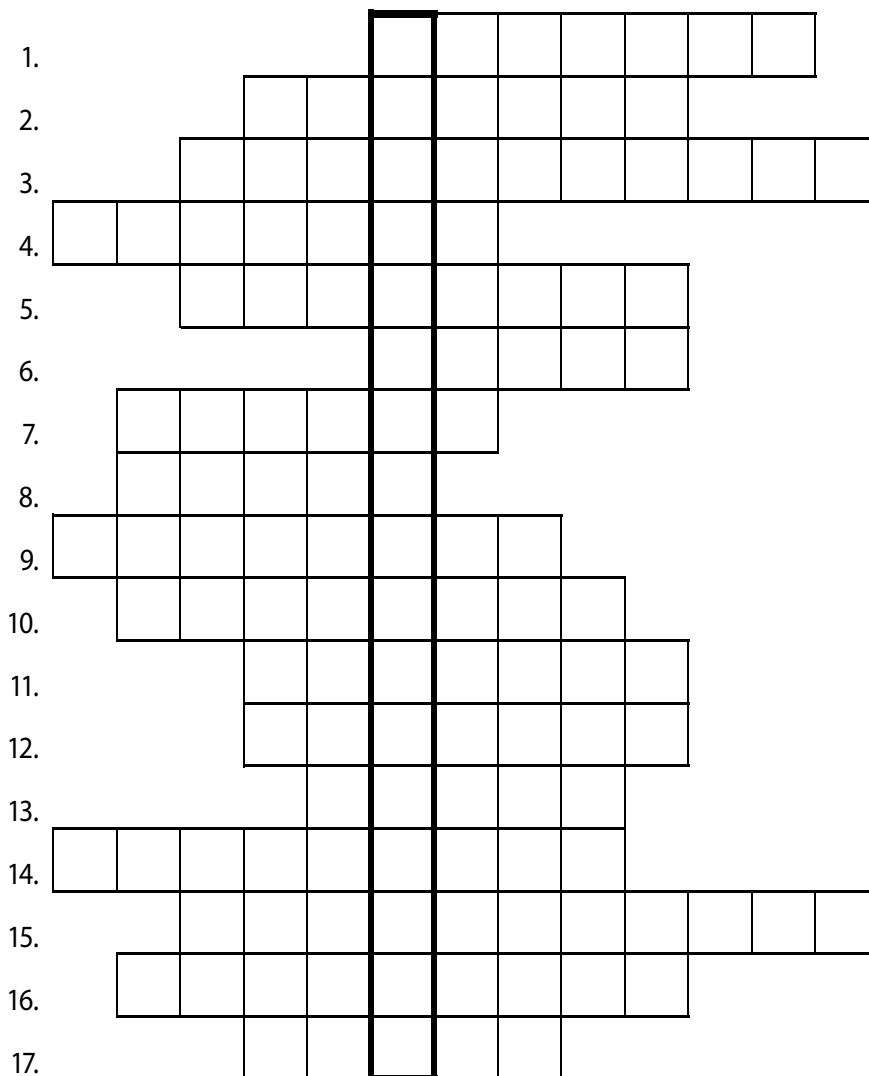

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek! Az alábbi kérdésekre adott helyes válaszokat írjátok be az üres négyzetekbe, így a függőlegesen kiemelt keretben két szót kaptok megfejtésül. Ezt küldjétek be címünkre.

Beküldési határidő: 2013. április 30.

Címünk: Jó Pásztor Alapítvány, 1431 Budapest, Pf. 171.

1. Főpap, aki Jézust halálra ítélte
2. Kivégző eszköz Jézus korában
3. Az Úr Jézus „fejdíszé” a kereszten
4. Fegyver, mellyel Jézus oldalát felsértették
5. Aki Jézus halálakor így kiáltott: „Bizony, Isten Fia volt ez!”
6. Az Úr Jézus feltámadásában kételkedő tanítvány
7. Ide tartott két tanítvány Húsvétkor
8. Tanítvány, aki Jézust elárulta
9. Ahogy Jézus legtöbbször ön magát nevezte
10. Ahol Jézus született
11. Római helytartó Jeruzsálemben, aki Jézust kihallgatta
12. Ahol Jézus feltámasztotta Lázárt
13. Az Úr Jézus legkedvesebb tanítványa
14. Jerikói vak, akit Jézus meggyógyított
15. Aki egy bajbajutottnak segített a jerikói úton
16. Egy vezető farizeus, aki éjjel kereste fel Jézust
17. Tanítvány, aki háromszor megtagadta Mesterét

Az előző rejtvényhelyes megfejtése: 1.) Gábriel angyal (Lk 1,30); 2.) Mária (Lk1,34); 3.) Erzsébet (Lk 1,43); 4.) József (Mt 1,24); 5.) Gábrriel angyal (Lk 1,37); 6.) Mária (Lk 1,38); 7.) Zakariás (Lk 1,76); 8.) Bemericítő Jánosról

Helyes megfejtést küldtek be: Nagypáti Anna (Baja), Nagypáti Péter (Baja), Dulity József (Baja), Tömöri Gábor (Hajdúbagós), Tömöri Abigél (Hajdúbagós), Majnár Titusz (Törökszentmiklós), Vári Tímea (Kiskőrös), Szentesi Mollí (Pécel) **Gratulálunk!**

„ELVÉGEZTETETT!”

*Ki ez a dicső Kúriosz-Király,
Aki az új teremtés művét elvégezte?*

*Az Atya, a Fiú és a Szentlélek!
És ez annyira természetes!*

Mert:

*Megbeszélte Ő mindent az Atyával,
Hogy akarata így jusson érvényre.
Igényelte a Lélek vezetését,
Akár a kísértések pusztáján keresztül.
Majd pedig fiúi engedelmisséggel
Elfogadta és fenéki kiitta
A méreg-keserű poharat
Az utolsó cseppig.*

*Csak ilyen tökéletes műből fakadhat
Tökéletes megoldás, mert így kerülhet
A szent mű végére a záradék,
Az „ELVÉGEZTETETT!”.*

*Amelynek dicső jelentése ez:
Mindenkiért, mindenkinek,
Mindenkor és mindörökké!*

*Áldassék szent neved,
Élet Forrása, Krisztusom!
Úgy tűnik, mintha meghaltál volna,
De feltámadásod szentül bizonyítja,
Hogy egy ilyen Élet,
Életed – soha meg nem halhat,
Soha meg nem hal!*

*Életlen ellened a halál szablyája,
Mivel az élet szelleme
Legyőzhetetlen és halhatatlan.*

*Ez így „lett” elvégezve,
A Mindenható Szentháromság-Isten
Örök dicsőségére.*

Gerzsényi Sándor

A SZERKESZTŐ ÜZENETE

A „Jó Pásztor” 10. évfolyamnak első számában szeretettel köszöntöm kedves Olvasóinkat. Tíz év nem nagy idő, de egy-egy ember életében nem elhanyagolható – különösen, ha sok és fontos esemény kapcsolódik hozzá. Egy-egy lap életében sem nagy idő, ha pl. már 100 esztendő az újság, de ha éppen 10, akkor magában foglalja a teljes történetet. Nem valami tartalomjegyzék félét szeretnék itt közreadni, mindenesetre – most, hogy végiglapoztam az eddigi számokat – azt látom, hogy nagyon sok fontos téma került elő, több száz új vers, és többtucat új ének, keresztretjvény, gyerekretjvény, missziós beszámoló, evangélizációs és hitméllyítő írás, történelmi tanulmány, hitelödeinkről (Meyer Henrik, Kornya Mihály, Czine Ferenc, dr. Somogyi Imre).

Az Életutak rovatban – bizony azóta többnyire már elköltözött – lelkipásztorok és lelki vezetők hosszú sora található. Fotópályázatokra érkezett különösen értékes fényképek, művészeti alkotások, nemzeti ünnepeinkről szóló cikkek, elfeledett, hosszú évtizedekig betiltott költők, írók remekművei, konferenciái beszámolók, könyv-, CD- és DVD-ismertetők saját kiadványainkról és egyebekről, fontos nekrológok, gyerekrajzok, stb.

A Jó Pásztor és a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány kiadói tevékenysége sem elhanyagolható. Nem sorolom itt kiadványainkat...

A szókepusztai imaház újjáépítését és a konferenciákat is csak megemlítem, mint ahogy a gyermektáborokról sem szólok.

Az olykor közölt olvasói levelek, a telefonhívások azt látszanak igazolni, hogy sokan – különösen idős, egyedülálló Olvasóink várják a lapot. Hálásak vagyunk azért, hogy tíz éven át ingyen tudtuk küldeni mindenkinek. Nem volt és nem lesz előfizetés, nem kérünk és nem kaptunk semmiféle állami támogatást. Továbbra is

az a hitünk, hogy amíg az Úr jónak látja a lap megjelenését és a Jó Pásztor Alapítvány munkáját, addig gondoskodni fog arról, hogy szeretet-adományokból fönntartsa, mi pedig mint eddig, ezután is mindenemű fizetés nélkül végezzük a munkánkat.

Mindenki tudja ebben az országban, hogy a bevételek nem növekednek. A hozzánk érkező adományok összege is csökken. Kevesebb pénzből kell elvégeznünk a tavaszi karbantartási munkákat az imaház és a tábor körül. Az épületek fa elemeit újra kell festeni. Burkolás, kerítésjavítás, tetőjavítás, vízelvezetés stb. Mintegy 150 méter új kerítés építése is feladatunk...

Továbbra is térítésmentesen működtetjük a gyerektábort.

Kérjük azokat, akik egyetértenek célkitűzéseinkkel, és megtehetik, támogassák munkánkat. Jelen számunkhoz is mellékelünk csekket és 1%-os rendelkező nyilatkozatot. Bármilyen módon küldött és bármilyen kicsiny összeget is köszönünk. Tudjuk, hogy kegyelem minden, az életünk is, a munka, a misszió folytatásának lehetősége. A köszönet a segítőké, a hála pedig legyen a mi Urunké, aki mindaddig megsegített minket.

Jelen számunkban újra egy Kovács Imre prédikációt közlünk. Ez is a Monte-Carló Rádióban hangzott el. Igazán bátorító.

Tóka Szabolcs testvér, aki a lap zenei szerkesztője, nemrégiben elhunyt édesapjára emlékezik egy írással és egy énekkel.

A Gerzsényi Sándor irodalmi szerkesztő testvérünk felnőtt- és gyerekkersei már a közelgő húsvéti ünnepet idézik.

A sok egyéb írás, retjvény is szolgáljon minden kedves Olvasónk épülésére!

Testvéri szeretettel:

*Dr. Almási Mihály lelkipásztor
felelős szerkesztő és kiadó*

HÁROMSZOR

Bemegy Péter könnyelműen
A főpap udvarába.
Közel húzódik a tűzhöz,
És nem vigyáz magára.

Megkérdezik: tanítvány vagy?
Így válaszol: Nem vagyok!
Látod, Uram, milyen gyáva!
Fél perc alatt elhagyott!

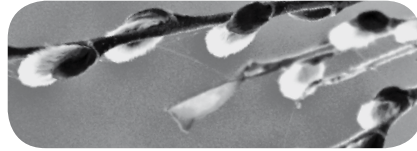
Újra kérdik, és ő nem hogy
Bűnbánatot tartana,
Kiabál és esküdözik,
Mint a piaci kofa.

Így történik harmadszor is.
Jézus pedig szótlanul
Áll, egy oszlophoz kötözve.
Korbácsolják, vére hull.

Végre Péter csak föltekint.
Mily rettentő pillanat!
Összeroskad – hitvány bűne
Rettentő súlya alatt.

Ki a sötét éjszakába!
Már nem Péter, csak Simon.
Nem is tudja, mit cselekszik.
Segíts rajta, Jézusom!

G. S.

HARMADNAP

Ma van péntek, holnap szombat,
Holnapután harmadnap.
Ő megmondta, hogy harmadnap
A sírjából feltámad.

De az se így lesz egészen,
Hanem hogy égi Atyja
Teremtő nagy hatalmával
A Fiút feltámasztja.

Sírtam nagyon, hogy a sátán
Őt keresztre juttatta.
De mi így lettünk a bűnből
Mindörökre megváltva.

Köszönöm, drága Úr Jézus,
Üdvözítő hatalmad!
A mennyország arany kulcsát
Énnekem is átadtad!

G. S.

JÉZUS ÉL!

Az a sírbolt nem gödör volt,
hanem barlanglakás inkább.
Persze az is ablak nélkül
és egy sziklafalba vájták

A közeli Golgotáról
odavitték Jézus testét,
gyolcs-lepedőkbé csavarták,
majd a kőüregbe tették.

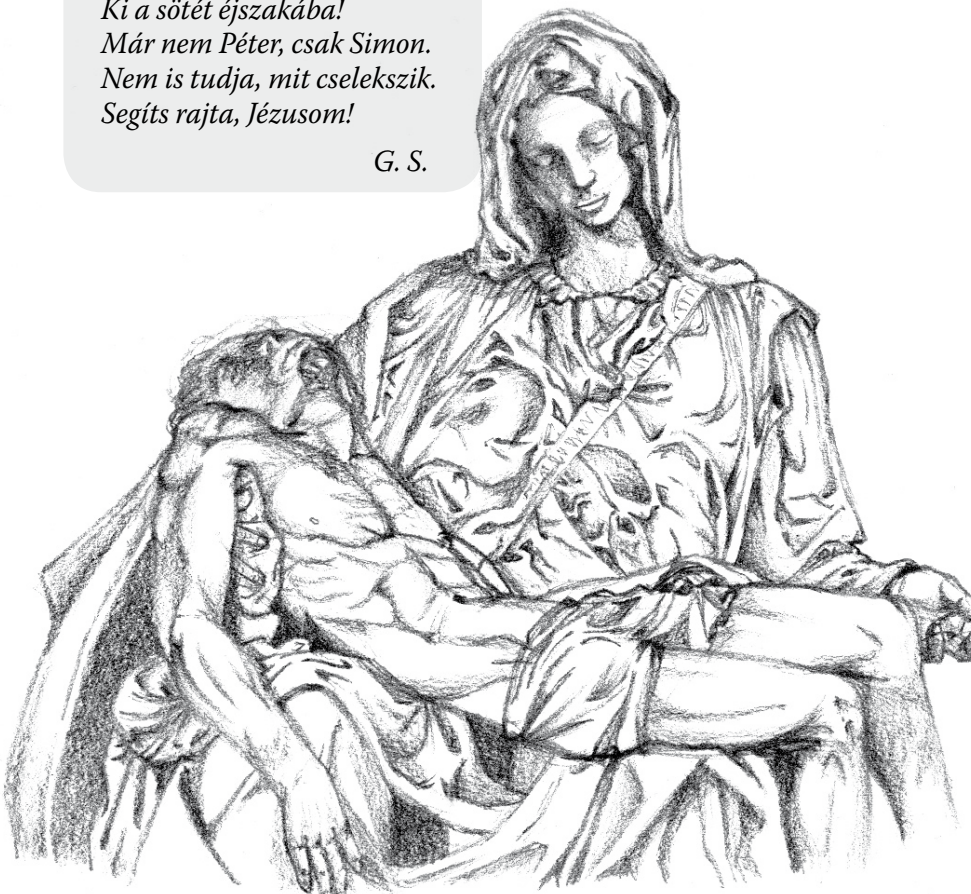
Azután a bejáratra
zárókövet gurítottak.
Kívül katonák őrködtek,
vigyázták a drága holtat.

Reggel alig pitymallott még,
csak egy nagy villanás látszott!
Nem tarthatta fogva tovább
a kősír a jó Megváltót!

Bár megölték, ő feltámadt.
A sír nem tarthatta fogva.
Úgy történt minden, miképpen
Jó előre meg lett mondva.

Jézus él, és mindörökké
nála van a szabadítás!
Fogadd el, és tiéd lehet
irgalmából minden áldás!

G. S.

HOZSÁNNA!

Az Ószövetségben a 118. Zsoltár 25. versében találjuk ezt a furcsa – szinte minden nyelvbe átmentett – szót: hozsánna. Fordításaként a Károli-szövegben ezt olvasuk: „(Óh, Uram), segíts most!” Az új protestáns fordításban: „(Ó, Uram,) segíts meg!” A régi Káldi-szöveg szerint: „(Oh Uram!) szabadíts meg engem!” (A magyarázó szöveg itt is megjegyzi: „a héber szerint: Segíts! azaz Hosianna!”) Az új katolikus fordításban ez áll: „(Uram,) küldj szabadítást!”

A hozsánna és a régebben használatos hozsiánna alakok közötti különbség azzal magyarázható, hogy a hozsánna az arám HÓSA-NÁ, a hozsiánna pedig a héber HÓSIÁNNÁ magyarázása. (Az említett zsoltárban természetesen a HÓSIÁNNÁ alak szerepel.) A görög Ószövetség (LXX) lefordítja a HÓSIÁNNÁ-t, még pedig a „szabadítás” értelemre gondolva (lásd korábban a katolikus fordításokat is!). Itt a Hósiánná megfelelője a SZÓSZON DÉ = őrizd meg most, szabadíts meg most! A görög átírás egyébként a HÓSZANNA alakot rögzítette. Ezzel találkozunk a virágvasárnapi történet közlésének minden változatában.

A magyarban a hozsánna (vagy hozsanna) alak gyözedelmeskedett. Minket természetesen az érdekel jobban, hogy mit jelent a szó? Eredetileg ezt: Segíts meg!, Légy segítségül most! Ilyen értelemben a Jézust köszöntő hozsannázók imája Isten felé: Segítsd meg a Dávid fiát, Segítsd hatalomra (Messiásként) a Dávid fiát!

A virágvasárnapi tömeg azonban nem erre gondolt. Látszik ez abból, hogy nemcsak azt kiabálják: „Hozsánna a Dávid fiának!”, hanem azt is: „Hozsánna a magasságban!” – s az „eredeti jelentésű” hozsánna ilyen összefüggésben értelmetlen. Mit akarnak akkor mondani? Azt, hogy „Dicsőség a Dávid fiának!”, azt, hogy „Éljen a király!” Jézus idejében ugyanis a hozsánna már egyszerűen csak éljenző indulatszó (Vivat! Üdv! Dicsőség!). Így köszöntik az ünnepre érkezőket a már megérkezettek. Nemcsak Jézust, másokat is. Akkor mi a különös, a főtanács szempontjából forradalmi, lázító ebben a köszöntésben? Nem a hozsánna, hisz annak eredeti jelentését aligha érzékelik, hanem a Dávid fia elnevezés.

A Dávid fia trónörökös. Dávid fia lehet a Messiás – s annak ellenére, hogy a hozsánna már nem azt jelenti, hogy „segítsd uralomra” – a Főtanács mégis úgy érti, hisz nem az ünnepre érkező tömeg köszöntésére szolgál most, hanem a Dávid fiát (a nép meggyőződése szerint: a Messiás-királyt) köszöntő liturgikus formulává válik. Ilyen dicsőségkívánás jelentéssel szerepel a Didache 10:6-ban is.

Jézus ettől kezdve a nép szívében nem vándortanító, nem mester, nem próféta, hanem király, Messiás. Úr, aki megtisztítja Atyjának házát. Rendelkezik, parancsol.

Fölsímersz-e már, hogy ő Király? Elfogadtad-e a te Uradnak? Tudod-e igaz szívből dicsőíteni azért a szabadításért, amit neked is hozott?

Dr. Almási Mihály

Húsvét-reggel

*Új korszak hajnalán sugárzó fény támad
Virágok borítják a harmatos ágot.
Kis csapat igyekszik néhány sápadt asszony,
Hogy egy kihűlt testnek tisztességet adjon.
Végső tisztességet egy drága halottnak,
Kit gonosz pribékek keresztfára vontak.
Pénteken sietve kőszírba helyezték,
Remegő kezekkel – véres, zúzott testét.
Aggódó asszonyok tipegnek zokogva
Valaki a sírból a Mestert ellopta.
Elviszik a rémhírt. S már jönnek rohanvást,
Futnak a sír felé, riogatva egymást.*

*De ahogy megmondta, mindent úgy találnak.
Nem volt diadala rajta a halálnak!
Bárhová mennek is, csak erről beszélnek,
A sírásból így lesz győzedelmi ének.
Még nem értik titkát a feltámadásnak.
Ahogy terjed a hír, hisznek, bár nem látnak.
Mind egy akarattal együtt imádkoznak,
Készítik a helyet a Szent Ajándéknak,
Míg eljön közjük a tüzes Szentlélek,
S a Gyülekezetben Krisztus újra éled.*

Gerzsenyi Sándor

**A Szökepusztai Baráti Kör weblapja elérhető a
<http://szokepusztaibaratikor.hupont.hu> címen.**

A Joó István testvér által létrehozott és kezelt oldal igen sok fontos és érdekes információt tartalmaz.

KVÍZKÉRDÉSEK A NAGY-HÉTRŐL

Melyik a helyes válasz és hol van megírva?

Beküldési határidő: 2013. április 30.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely-megjelölést is.

- A virágvasárnapi bevonuláskor hova ment először Jézus?**
 - Bethesda tavához
 - Nikodémushoz
 - Templomba
 - Bethániába
- A hozsannázó gyermekek védelmére, honnan idézett Jézus?**
 - Példabeszédek
 - Zsoltárok
 - Ézsaiás
 - Mózes
- Mely zsoltárokat énekelte az Úr Jézus tanítványaival az utolsó vacsora után?**
 - 145–150.
 - 120–134.
 - 113–118.
 - 103–117.
- Hány kard volt a tanítványoknál a Gecsemáné kertben?**
 - 2
 - 12
 - 1
 - 4
- Kinek a fülét vágta le Péter?**
 - Márdokeus
 - Mátyás
 - Málkus
 - Márk
- Ki volt a főpap, Jézus kihallgatása idején?**
 - Kajafás
 - Anániás
 - Annás
 - Gamáliel
- Melyik evangélista említi, hogy egy szolgálta arcul ütötte Jézust a nagytanács előtt?**
 - Máté
 - Márk
 - Lukács
 - János
- Hol van megírva Pilátus kézmossága, ártatlansága jeléül?**
 - Máté evangéliumában
 - Márk evangéliumában
 - Lukács evangéliumában
 - János evangéliumában
- Mit nem mondott az Úr Jézus a kereszten?**
 - Atyám, bocsáss meg nekik...
 - Atyám, ha lehetséges, múltjék el tőlem ez a pohár...
 - Ma velem leszel a paradicsomban.
 - Atyám a te kezembe teszem le életem!
- Hogyan szólította Mária a feltámadt Jézust?**
 - Rabbi!
 - Uram!
 - Rabbuni!
 - Jézusom!
- Hány kilométerre volt Jeruzsálemtől Emmaus?**
 - 12,5
 - 11,1
 - 10,8
 - 15,0
- Kinek jelent meg „legutoljára” a feltámadt Jézus?**
 - Péternek
 - Jakabnak
 - Pálnak
 - Tamásnak

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1/b Sodoma és Gomora (1Mz 19,24); **2/c** Ábrahámnak (1Móz 22,7); **3/a** Mózes (2Móz 3,2); **4/c** Sámson (Bir 15,5); **5/b** „kialszik a tűz” (Péld 26,20); **6/c** Malakiás 3,2; **7/c** Bemérintő János (Mt 3,11); **8/b** Pünkösöd ünnepe (Acta 2,3); **9/c** Nyelv (Jak 3,6); **10/c** Illés (1Kir 18,38)

A megfejtést beküldték: Mészáros Lajos (Bp.), Piros Eleménné (Bp.), Nagypáti Anna (Baja), Dulity József (Baja), Vincze Jolán (Domoszló) és további 75-en, (Lásd a keresztrejtvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:

11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845

Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

1	2		3	4	5	6	7	8	9	10		11	12	13
14		15		16								17		
18			19		20				21		22			
23			24					25						26
27			28		29		30						31	
		32				33				34		35		
36	37			38				39	40		41			
42			43									44		
45			46		47			48			49	50		
51			52		53	54				55				
56			57		58				59				60	
	LY	61			62			63		64		65		
		66					67		68		69			
70				71		72				73		74		

KERESZTREJTVÉNY

„Ilyen lesz az ...” – így kezdődik az az igevers, amelynek folytatása a rejtvényben található. Megfejtendő az igevers és az igehely.

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. Ébredezni kezd! **3. A megfejtés 3. része** 14. Tagadás 16. Innen származott Mikeás 17. A szódában van! 18. Ázsiai ország 20. Felesége sóbálynnyá változott 21. A bosszú atyja 23. Város Palesztina és Egyiptom határán, Ábrahám idejében Abimelek volt a királya 25. Emberek sokasága 27. Félédes! 28. Hajó része 30. Dániel egyik társa (Kár.ford.) 31. Határozott névelő 32. Noé, leszármazottja, a szigetlakó népek egyike 34. Náhó második felesége 36. Kain unokája 38. Ezen a napon 39. Tönk szélei! 41. Súlymérték – angol írásmóddal 42. A-val a végén: királynőjéről híres hely Salamon korában 43. Az angyal, aki megmagyarázta Dánielnek a látomása jelentését 44. Jód, kén és bór vegyjele 45. Viccelődés – fordítva 47. Eres! 48. Árul páros betűi 50. Átadó egynemű betűi 51. A harmadik papi rend vezető embere Dávid idejében (1Krón 24) – ford. 53. Jézus anyanyelve 56. Kiejtett betű 57. Absolon anyja 59. Fogyaszd 60. Fordított kicsinyítőképző 61. Sz-szel az elején: állatok

fejen növő dolog 62. Félig béna! 64. Mindössze hét napig volt Izráel királya 66. ... földje, Edom másik neve 67. Szlovák neve: Gabcikovo 69. Jutta betűi keverve 70. Összeráz! 71. Prófétai álom 74. Körmök része! **75. A megfejtés negyedik része** 76. Osztrák és norvég autójel **Függőleges: 1. A megfejtés első része** 2. E város és Kádés között található Hágár kútja 4. Emlékezni kezd! 5. Hangnem 7. ÉET 8. Orsó egynemű betűi 9. Csont jelzője lehet 10. Áron legfiatalabb fia 11. Rögzítőelem 12. Van ilyen szó is 13. Juttat 15. A-val a végén: keserű vízű forrás 19. Itt dobták bele Józsefet testvérei a kútba – ford. 22. A kecske teszi 24. Szótoldalék 25. A hét gyülekezet egyike **26. A megfejtés második része** 29. Absolon lánya 30. Római 2000 31. Absolon seregének fővezére – Kár.ford. 32. E hely tölgyfájánál is kellett járnia Saulnak Sámuel iránymutatása szerint 33. Magasrangú asszír udvari képviselő – Kár.ford. 35. Betsabé férje volt 37. Falu Jákób kútja közelében – ford. 40. Finom anyag 46. Híres tölgyes – az első mh-n ékezetfőlsleg 49. Ézsau felesége 52. A Pison folyó által határolt terület 54. Tetejére 55. Erősítő gyakorlatokat végez 58. Ábrahám másik neve 60. Itt lakott Abimelek 61. Férfi Rúben törzséből (1Krón 5) 63. Magyar kormányfő 1994-ben: Sztójay ... 64. Nagyon csíp 66. Ami elszáll 67. Szőlőből készül ital 68. Vízparti növény 70. A ródium vegyjele 72. Varróeszköz 73. Tiltószócska

Beküldendő az igevers és az igehely.

Beküldési határidő: 2013. április 30.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Mivel várjuk... a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.” (Titusz 2,13)

Helyes megfejtést küldtek be: Kovács Bálint* Újkígyós, Lomjángszki Jánosné* (Órbottyán), Lőrök Jánosné* (Bp), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Döme Károlyné* (Zirc), Feik Jánosné* (Pécs-Somogy), Polányi István* (Bp), Vajda Jánosné* (Orgovány), Spangenberg Rudolf* (Komló), Dan János* (Békés), Gyaraki Lászlóné* (Békés), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Marton András* (Bp), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalu), Polányi Károlyné* (Bp), Mihályné Fonyódi Eszter* (Bp), id. Lisztes Tibor* (Berettyóújfalu), Nagypáti Péter* (Baja), Vezenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Petrik Borisz* (Órbottyán), Mihály Sándor* (Szada), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Majosi Sándorné* (Bakonszeg), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Kislény Éva* (Békés), Varga Lajosné* (Isaszeg), Török Sándor* (Debrecen), Neuheiser Jánosné* (Borjád), Lovász Mihály* (Kiskőrös), Nányi I. Lászlóné* (Kaposvár), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Horváth Béláné* (Szada), Györki Árpádné* (Szada), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Bató Tiborné* (Ócsa), Lomjángszkiné T. Zsuzsanna* (Kiskőrös), Kerekes Béláné* (Mágocs), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Bozsóky Ferencné* (Székesfehérvár), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Bathó Erzsébet* (Rév-Komárom), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Sándor Mária* (Bp), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Szutor Józsefné* (Bp), Lisztes András* (Albertirsa), Gyaraki Mihályné* (Békés), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Héglény Béláné* (Békés), Tömöriné Révész Magdolna* (Hajdúböszörmény), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Barna Rezsóné* (Pécel), Kovács Sándorné* (Miske), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Török Sándor* (Pécel), Gaál Miklósné* (Tard), Majnárné Szommer Annamária* (Törökszentmiklós), Papp József* (Szomolya), Pálmai Zoltánné* (Szokolya), Kiss Antal* (Gyula), Sáfrin János* (Pécel), Ecsedi Istvánné* (Érd), Serestyén Gyula* (Debrecen), Asztalos Bogdán* (Bp), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Csercsa Sándor (Cigánd), Bárány Bertalané (Órhalom), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Kovács Sándorné (Kiskőrös), Forrás Ferenc (Bp), Juhász János (Kiskunhalas), Barabás Hajnalka (Tuzsér), Szűcs Gábor (Bp), Bató Pál (Dunaharaszti), Papp Béláné (Pécs), Fániczó Ferenc (Bonyhád).

Könyvtalomban részesült: Szegedi Gyuláné (Kiskőrös), Barát Imréné (Nyíregyháza), Kiss Antal (Gyula), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Bató Tiborné (Ócsa)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.